

Dato: 1. juni 2011
J.nr.: 11/30435

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 72
ad L 168. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).**

Spørgsmål nr. 72:

"I forlængelse af L 168 – svar på spørgsmål 67 bedes ministeren redegøre for den internationale kritik af den nederlandske ordning, herunder kritikken, som kommer fra FN's Racediskriminationskomité."

Svar:

To år efter, at man i 2006 indførte indvandringsprøven i Nederlandene, opfordrede Human Rights Watch (HRW) til, at man afskaffede prøven med den begrundelse, at den reelt kun fandt anvendelse for nationaliteter fra ikke vestlige lande. HRW argumenterede for, at prøven var i strid med artikel 14 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 26 i FN's Internationale Konvention om civile og politiske rettigheder. HRW argumenterede desuden for, at den nederlandske lovgivning var et udtryk for indirekte racediskrimination og derfor også var i strid med FN's Konvention mod racediskrimination, fordi den uforholdsmæssigt hårdt ramte personer med tyrkisk og marokkansk baggrund, som ønskede at bo sammen med deres ægtefæller og børn i Nederlandene.

Den ansvarlige minister svarede på kritikken, at lovgivningen ikke var i strid med internationale konventioner fordi:

- Undtagelse fra kravet om indvandringsprøven var forbundet med allerede eksisterende forskelle mellem landene, som man også begrundede kravet om visumfrihed med.
- De nationaliteter, som var undtaget fra at tage prøven, forventes grundet lignende sociale, kulturelle og økonomiske forhold i hjemlandet at have en god forståelse for nederlandske sociale relationer, værdier og normer.

- Interessen i at kræve et vist integrationsniveau af de undtagne nationaliteter var lavere end den nederlandske interesse i at opretholde gode udenrigspolitiske og økonomiske relationer til disse lande.

Ifølge en rapport fra Centre for Migration Law fra november 2010 afsagde en nederlandsk domstol den 23. april 2008 en dom om, at prøven ikke var diskriminerende (Rechtbank Den Haag, AWB 07/35128, JV 2008/282).

I marts 2010 støttede FN's Komité mod racediskrimination HRW's udtalelse i sine konklusioner og anbefalede, at Nederlandene reviderede lovgivningen.

I 2008 kritiserede den Europæiske Kommission mod racisme og intolerance (EKRI) den nederlandske indvandringsprøve blandt andet under henvisning til, at antallet af ansøgninger om midlertidigt ophold, hvor indvandringsprøven er påkrævet, generelt var faldet i perioden fra 15. marts 2006 til 15. marts 2007. EKRI var desuden kritisk overfor gebyrets størrelse (350 euro) og noterede sig, at flere NGO'er havde udtrykt tvivl i forhold til de undtagelser, der var på grundlag af ansøgers nationalitet. I sine anbefalinger opfordrede EKRI derfor blandt andet til, at man monitorerede effekten af prøven og de undtagelser, der var på basis af nationalitet.

Kommissæren for menneskerettigheder i Europarådet, Thomas Hammarberg, har i sin rapport af den 11. marts 2009 udtalt kritik af den nederlandske lovgivning. Han udtaler i rapporten, at artikel 7 (2), i direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring kun tillader "integrationsforanstaltninger" før indrejse, ikke "integrationsbetingelser". Ifølge rapporten tillader direktivet, at der kan stilles krav om, at indvandrere skal gennemføre et sprogkursus, hvis sådanne kurser eksisterer i oprindelseslandet, men man kan ikke stille krav om en bestået eksamen, som en betingelse for at få lov til at indrejse. I rapporten anbefaler Hammarberg at evaluere lovgivningen og sikre, at prøver, gebyr og alderskrav ikke i sig selv udgør en uproportionel hindring, som vil være i strid med retten til familiesammenføring i medfør af familiesammenføringsdirektivet. Den nederlandske regering erklærede sig enig i denne anbefaling i sit svar til rapporten under henvisning til den kommende evaluering af indvandringsprøven.

Det kan oplyses, at den ansvarlige minister i forbindelse med debatten i parlamentet om lovforslaget vedrørende indvandringsprøven lovede, at regeringen hvert halve år ville evaluere prøven og dens effekt. Det kan desuden oplyses, at kravet til sprogniveauet pr. 1. april 2011 blev skærpet fra A1-minus til A1.

Den nederlandske indvandringsprøve er i april måned 2011 blevet indbragt for EU-domstolen i en præjudiciel sag. Sagen drejer sig i udgangspunktet om fortolkningen af familiesammenføringsdirektivets artikel 7, stk. 2. Der spørges fra den nederlandske domstol således om, hvorvidt det er i overensstemmelse med familiesammenføringsdirektivet at meddele afslag på familiesammenføring alene under henvisning til, at den pågældende ikke har bestået indvandringsprøven, der har hjemmel i direktivets artikel 7, stk. 2. Dette spørgsmål er ikke relevant for Danmark, idet Danmark på grund af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke er bundet af familiesammenføringsdirektivet.

Der rejses i forbindelse med sagen ved EU-domstolen ligeledes spørgsmål om, hvorvidt det har nogen betydning, at visse landes statsborgere efter nederlandsk ret er undtaget fra kravet om en indvandringsprøve alene på baggrund af deres nationalitet. Dette åbner for, at EU-domstolen kan tage stilling til, om den nederlandske ordning er i overensstemmelse med det generelle ikke-diskriminationsprincip i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder og i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14.

Den mundtlige forhandling finder sted den 8. juni 2011.

Med venlig hilsen

Søren Pind